

lig at han ikke kunde anerkjende dem for overensstemmende med loblig Praxis, kan jeg kun sige, at jeg naturligvis er uenig med den ærede Ordfører i saa Henseende, thi ellers vilde jeg jo ikke have fremført disse Bemærkninger, og at jeg finder mig fuldt berettiget til at handle saaledes, som jeg har erklæret at ville handle. Forøvrigt skal jeg ikke omtale dette Spørgsmaal nærmere, før vi komme til Akademiets Budget. Jeg har endnu en Bemærkning at gjøre til den ærede Ordfører i Anledning af Betænkningen under Nr. 104 angaaende Døvstummeinstituttet. Der findes der en Bemærkning, hvor Udvalget udtaler sig omtrent saaledes, at Udvalget ikke kan billige den brugte Fremgangsmaade at forbedre de høiestilønnede Funktionærers Lønning ved at afnappe de lavestilønnedes. Da denne Sag var for i Udvalget, og jeg havde den Være at have Konference med Udvalget, var jeg ikke i Stand til at give et bestemt Svar paa det her i Klagen indeholdte Spørgsmaal, efterom jeg ikke havde faaet de i saa Henseende nødvendige Oplysninger fra vedkommende Institut. Dere nu senere indkomne, og jeg tror, at det af dem fremgaar, at Udvalget ikke har havt nogen Grund til at udtale sig, som det har gjort. Der er ikke i Klar eller i Fjor handlet anderledes, end der hidtil har været handlet ved Døvstummeinstituttet. Sagen forholder sig nemlig simpelthen saaledes: af Honorarkontoen, som er en bestemt fastsat Konto, lønnes 4 af Lærerne, 1 Lærerinde og 10 andre Funktionærer og Tjenestefolk, først med en bestemt, ved deres Ansættelse fastsat Lønning; naar denne Lønning er fradragen, bliver der en Rest tilbage; denne Rest fordeles paa en saadan Maade, at først gives der Alderstillaeg til Lærerne, naar de have tjent vel og tjent en vis Tid, efter Andragende og Indstilling fra Institutet til Ministeriet. Hvad der saa bliver tilbage, fordeles ved Enden af Finantsaaret procentvis efter vedkommende Læreres og Funktionærers Lønninger. Heraf følger ganske naturlig, at i det Dieblit disse 4 Lærere ere unge, fornylig ansatte, bliver der en stor Rest tilbage; ere de derimod ældre Folk, have været længere Tid ansatte, bliver Resten kun meget ringe, og som Følge deraf bliver Honorartilskudet til dem Allesammen større eller mindre efter Omstændighederne. Den Ordning har været gjældende derude i mange Tider, det er ikke noget Nyt, der er indført, og jeg tror ogsaa, den maa siges at være fornuftig. Den er for det Første ikke uretfærdig, thi alle vedkommende Funktionærer vide, at de ere

ansatte med en bestemt Lønning, og med Udsigt til ved Udgangen af Finantsaaret at faae et vist Tillægshonorar, hvis der er Penge tilovers; der har heller aldrig fra Noget af de Vedkommendes Side været klaget over dette Forhold. Men skulde man gaa den Vej, som jo vilde blive Konsekvensen af Finantsudvalgets Udtalelse, hvis Administrationen i den Henseende vilde følge Finantsudvalget, var der ikke Andet at gjøre end fuldt ud at dele Honorarkontoen i bestemte Lønninger mellem Lærere og Funktionærer, hvoraf Følgen vilde blive, at Lærerne, selv om de kom til at tjene i mange Aar, ikke kunde opnaa noget Fremskridt i deres Løn undtagen gennem Vacancer i de høiestaaende Lærerposter. Det er altsaa for at kunne holde disse af Honorarkontoen lønede Lærere ved Institutet, for ikke at være udsat for bestandig at skifte, at man har indført denne Ordning, kun at fastslaa en vis Del af Honorarkontoen som Lønning og tilbageholde en vis Del deraf til derigjennem dels at kunne give Alderstillaeg og dels som sagt fordele, hvad der bliver Rest ved Finantsaarets Slutning. Denne Ordning har været gennemført i lange Tider, og efter vedkommende Bestyrers Sigende menes den at have bragt hensigtsvarende Resultater. Man vil altsaa se, at der hverken i Klar eller i Fjor er begaaet nogen Uretfærdighed mod de lavere Funktionærer. Jeg tror dermed at have gennemgaaet, hvad der er fremkommet fra den ærede Ordførers Side. Hvad angaar det, der er fremkommet fra et æret Medlems Side om Theatret, om Mellemaktsmusik, om Abonnenters bedre Behandling skal jeg tillade mig at underrette Theaterchefen om de Klager, der i saa Henseende ere fremkomne. Saa vil han forime til at overveje Sagen og se, hvad han derpaa har at svare.

Frier: Det er den i Udvalgets Betænkning under Nr. 254 (Tillæg B. Sp. 421) aftrykte Erklæring fra Skoledirektionen i Kjøbenhavn, jeg et Dieblit gjerne vilde tale et Par Ord om. I Efteraaret 1883 indgave, som det vil være de ærede Medlemmer af Thinget bekendt, 151 Kjøbenhavnske Lærere og Lærerinder et Andragende til Thinget om at faae Del med i det Statstilskud til Lærere og Lærerinder, som ved Loven af 23de April 1881 blev andre Lærere i Landet til Del. Det var en af de Sager, om hvilke der ved Behandlingen i Fjor syntes at være Enighed mellem Ministeren og Udvalget, men man ventede blot paa videre Oplysninger fra dem, man særlig mente kunde give saadanne, nem-